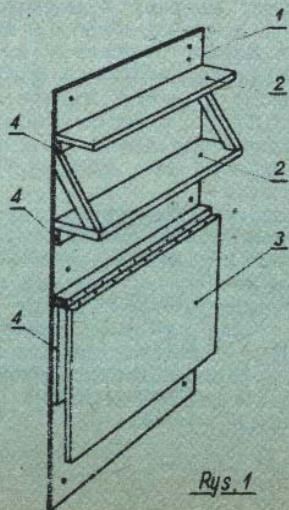
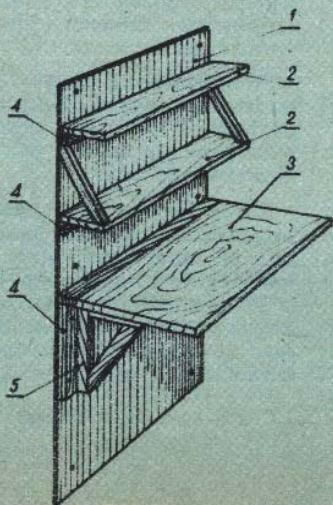

KAÇIK DO NAUKI

Skończyły się wakacje. Rozpoczął się nowy rok szkolny, a z nim obowiązek nauki i konieczność odrabiania lekcji w domu.

Tylko nieliczni mogą odrabiać lekcje lub uczyć się przy osobnym stole lub biurku. Większość natomiast korzysta z tych mebli wspólnie z innymi członkami rodziny. Wydaje się nam jednak, że istnieją możliwości zbudowania takiego urządzenia do nauki (kącika) w każdym mieszkaniu, które, nie zajmując wiele miejsca w na ogół ciasnych mieszkaniach, umożliwiłoby spokojne zdobywanie wiedzy niezależnie od innych domowników, w odpowiednim czasie i warunkach. Takim urządzeniem jest prostokątna płyta połączona zawiasowo z drewnianym zapleczem zaopatrzonym w półki i przymocowanym do ściany za pomocą kołków i wkrętów. Płyta o wymiarach 500×700 mm, znajdując się w położeniu poziomym, opiera się na dwóch wspornikach połączonych również zawiasowo z zapleczem, a jej wielkość jest zupełnie wystarczająca do swobodnego przy niej pisania, czytania, rysowania, a nawet i majsterkowania. Po odrobieniu lekcji płyta może być opuszczona do dołu, a zwolniona w ten sposób powierzchnia użytkowa mieszkania wykorzystana dla innych potrzeb domowych. Wystające nieznacznie półki z książkami i zeszytami oraz umieszczone pod nimi przybory szkolne nie będą stanowiły przeszkody dla innych domowników, wykonujących swoje prace w tym miejscu lub obok, ponieważ znajdują się dość wysoko od podłogi.

Urządzenie kącika do nauki (rys. 1) zaprojektowano w takiej postaci, aby mógł je wykonać każdy młody technik mający zamiłowanie do majsterkowania w drewnie i znający najprostsze sposoby obróbki tego materiału.

Urządzenie to można wykonać w mieszkaniu, bez warsztatu, najprostszymi narzędziami, które przeważnie znajdują się w posiadaniu młodych techników lub ich sąsiadów.

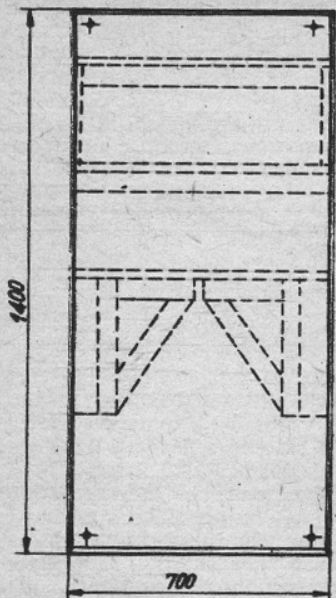
Dla ułatwienia pracy wszelkie łączenia w urządzeniu kącika zo-

stały zaprojektowane na styk i mogą być wykonane tylko przy użyciu gwoździ lub wkrętów. Materiał do wykonania kącika może być zakupiony w sklepach z materiałami drzewnymi i od razu po zakupieniu pocięty na odpowiednie pod względem wymiarów części. W ostatecznym przypadku można go poprzeczyć piłą rozplątnicą w domu. Wymiary poszczególnych części urządzenia kącika podane są na załączonych rysunkach. Można je traktować orientacyjnie i dostosowywać do rzeczywistych warunków lub sytuacji. Jakość nabywanych materiałów drzewnych też może być różna, np. na zaplecze możemy wybrać płytę pilśniową półtwardą lub twardą grub. 5—8 mm albo tejsze grubości sklejkę z drewna iglastego lub liściastego. Półki mogą być z jednolitego drewna iglastego lub liściastego albo ze sklejki grubości 10—15 mm. Na płytę stołu można zastosować bądź sklejkę, bądź płytę wiórową grubości 15—20 mm, jak również płytę pilśniową półtwardą grub. 8—10 mm (płytę cieńszą można wzmocnić ramą wykonaną z listew sosnowych).

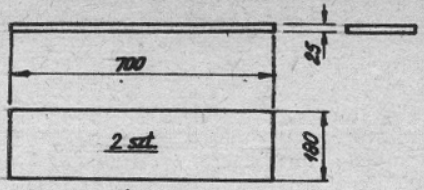
Wsporniki i elementy łączące zaplecze z płytą stołową i ze wspornikami powinny być wykonane z drewna jednolitego (listew). Materiały te powinny być suche i możliwie bezszeczne albo z małymi, zdrowymi sękami wrośniętymi w drewno.

Oprócz materiałów drzewnych trzeba zaopatrzyć się w gwoździe, wkręty, zawiasy, papier ścierny (nr 1 i 0), pokost i politurę albo farbę olejną lub bezbarwny lakier. Potrzebny będzie również w małej ilości gips, 4 kątowniki okienne, 8 pasków blaszanych i klej kazeinowy. Z narzędzi potrzebna będzie piłą rozplątnica, strug gładzik, dłuto płaskie, przebijak murowy, kolec, dwa ściski śrubowe, wiertarka ręczna, wkrętak, kątownik węglowy i liniał z podziałką milimetrową.

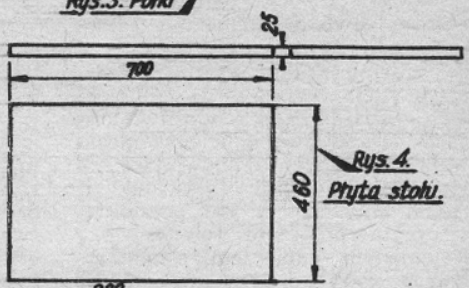
Pracę rozpoczniemy od wykonania zaplecza kącika (rys. 2), w którym wyznaczymy najpierw jak najdokładniej osie otworów i położenie części składowych (pólek, wsporni-

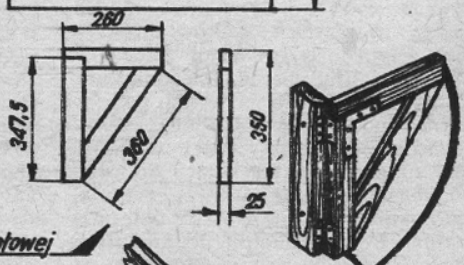
Rys. 2. Zaplecze

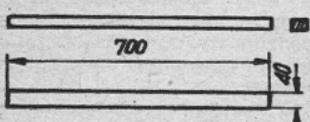
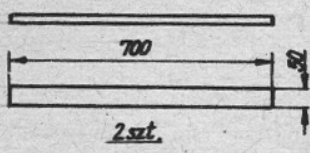
Rys. 3. Pałki

Rys. 4. Płyta stołu

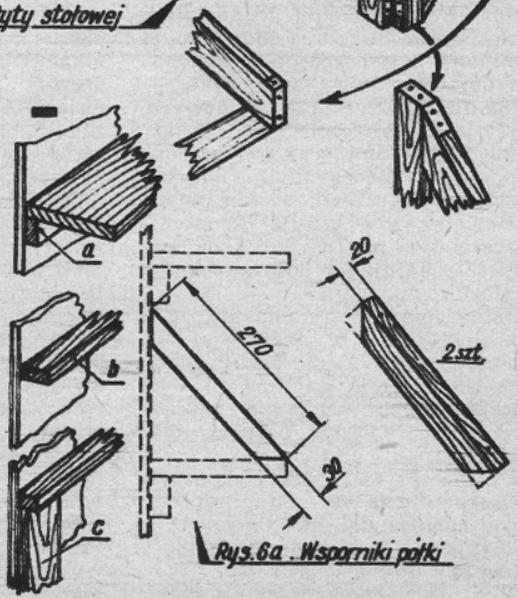

Rys. 6. Wsporniki płyty stołowej

Rys. 5.

Listwy oporowe pałek i płyty

Rys. 6a. Wsporniki pałki

ków, listew oporowych itp.). Otwory na wkręty mocujące płytę do ściany powinny mierzyć co najmniej 5—6 mm, a długość wkrętów 45—50 mm. Ilość otworów 6 (cztery w narożach płyty i dwa pośrodku dłuższych boków). Zarysy położenia półek, listew oporowych i wsporników zaznaczono na rysunku liniami przerywanymi. Płytę zapleczka po przymocowaniu do niej wszystkich części składowych i wykończeniu ich powierzchni przymocowujemy wkrętami do kołków drewnianych osadzonych w ścianie na gips po wydrążeniu w niej odpowiednich otworów za pomocą przebijaka murowego. Płyta powinna być starannie wygładzona i na krawędziach szfrowana (ścięta). Listwy oporowe pod półki, płytę stołową i wspornik powinny być posmarowane klejem i przykręcone do płyty zapleczka od tyłu wkrętami o ϕ 6 mm, ale dopiero po połączeniu ich z powyższymi elementami.

Półki (rys. 3) równie starannie obrobione łączymy z listwami oporowymi na klej i wzmacniamy wkrętami dług. 25—30 mm co 50—60 mm. Końce półek po przymocowaniu ich do zapleczka, wzmacniamy dodatkowo listwami o przekroju 20 × 30 mm (wzdłuż przekątnych) za pomocą wkrętek. Płytę stołu (rys. 4) łączymy z listwą oporową za pomocą zawiasu taśmowego i wkrętek. Zamiast zawiasu taśmowego możemy użyć 4 zawiasów zwykłych. Zawiasy wpuszczamy za pomocą dłuta w listwę i bok płyty na grubość skrzydełek. Połączenie to powinno być wykonane szczególnie starannie, gdyż będzie narażone na duże obciążenie. Wysokość zawieszania płyty od podłogi ustalamy doświadczalnie. Podobnie łączymy listwy oporowe z bokami wsporników podtrzymujących płytę (rys. 5) po podniesieniu jej do położenia poziomego.

Wsporniki wykonujemy z listew w sposób podany na rys. 6 i wzmacniamy je w narożach kątownikami okiennymi oraz paskami blachy. Szczególną uwagę należy zwrócić na prostotę kątów listew pionowych

i poziomych, gdyż od tego zależy będzie poziome położenie płyty stołowej. Listwy wsporników łączymy za pomocą gwoździ, ale dla uniknięcia rozłupania materiału nawiercamy w miejscach łączeń otworki o nieco mniejszej średnicy od grubości gwoździ.

Po wykonaniu tych połączeń ustawiamy płytę zapleczka w wybranym miejscu przy ścianie i wyznaczamy na niej, poprzez wywiercone w płycie otwory, miejsca na gniazda kołków. Kołki o ϕ 20 mm wykonujemy z drewna twardego (brzozowego, bukowego lub innego). Otwory w ścianie, w których te kołki osadzimy, wydrążymy za pomocą przebijaka murowego o ϕ 18 mm do głębokości 70—75 mm. Po wydrążeniu otworów i dopasowaniu do nich kołków na długość (kołki powinny wchodzić do otworów ciasno), zwilżamy otwory wewnątrz wodą, wciskamy w nie trochę papki gipsowej i następnie młotkiem wbijamy kołki aż do zrównania ich końców z powierzchnią ściany. Wyciśnięty gips zbieramy zaraz nożem i jednocześnie zasklepiamy nim wszelkie szpary lub wyrwy pozostałe dookoła kołków. Po zupełnym wyschnięciu gipsu wiercimy w kołkach otwory nieco mniejsze od grubości wkrętów i przykręcamy płytę zapleczka do ściany wkrętami tak, aby dobrze do niej dolegała.

Wykończenie kącika będzie zależało od jakości użytego do jego budowy drewna i od możliwości technicznych wykonawcy. Najładniej wyglądałaby politurowana powierzchnia całego urządzenia, ale może też być pomalowana bezbarwnym lakierem lub kryjącą barwną emalią. W każdym jednak przypadku należałoby barwę kącika zharmonizować z barwą otaczających je sprzętów i mebli oraz barwą ścian.

Oświetlenie stołu (z lewej strony) lampą elektryczną stołową, opisaną w nrze 5/178 MT z 1963 roku.

Uwaga! Wkrętów nie wolno wbijać w drewno młotkiem, lecz należy wkręcać je od początku wkręta.

Lubomir Packiewicz